

a. Obligation to say Thank you

מסכת פסחים דף קי"ז עמוד א'- והלל זה מי אמרו? נביאים שביניהן תקנו להן לישראל, שיהו אומרים אותו על כל פרק ופרק ועל כל צרה וצרה שלא תבא עליהן, ולכשנגאלין אומרים אותו על גאולתן.

חתם סופר [יו"ד ברל"ג]- ... דקביעת יום מועד ביום עשיית נס הוא ק"ו דאורייתא, ולפי עניות דעתי לפי זה יום פורים וימי חנוכה דאורייתא הם, אך מה לעשות בהם אם לשלוח מנות או להדליק נרות או לעשות זכר אחר זהו דרבנן, והעובר ואינו עושה שום זכר לימי חנוכה ופורים עובר על מצות עשה דאורייתא אך העושה שום זכר יהי' מה שיהי' עכ"פ ביום א' מימי חנוכה ואפי' לא הדליק נרות ולא שלח מנות בפורים וכדומה אינו אלא עבריין דרבנן. ואפשר קריאת הלל ומגילה הוה ק"ו דאו' לומר שירה כמו שציוה בפסח לספר יציאת מצרים בפה ה"נ ממות לחיים חייב לומר שירה בפה דוקא .

b. Thank you...Even though it's not perfect

שולחן ערוך [או"ח רכ"א]- אם היו בצער מחמת עצירת גשמים, וירדו גשמים מברכים עליהם אף על פי שלא ירדו עדיין כדי רביעה משירדו כל כך שרבו על הארץ שיעלו (עליהם) אבעבועות מן המטר וילכו זה לקראת זה.

שולחן ערוך [או"ח רכ"ג/ב]: מת אביו, מברך: "דיין האמת". היה לו ממון שירשו, אם אין לו אחים **מברך גם כן**: שהחיינו; ואם 43' יש לו אחים, במקום שהחיינו מברך: הטוב והמטיב. הגה: שאין מברכין הטוב והמטיב א"כ יש לו שותפות באותה טובה (טור)."

הסבר המשנה ברורה (שם ט, י) בשם **תשובת הרשב"א** [א/רמ"ה]- היינו מתחלה "דיין האמת"... ואח"כ "שהחיינו" על הנכסים שנשארנו לו מאתו. ואף דיותר היה מתרצה שלא ימות אביו ולא יירשנו = מ"מ יכול לברך שהחיינו דאין ברכה זו תלויה בשמחה אלא **בדבר שמגיע לו תועלת ממנו ואף על פי שמתערב עמה צער ואנחה**

c. Punishment for not saying Thank you

שמות פרק ה/א-ב; ואחר, באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה: כה אמר ה' אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר: ויאמר פרעה מי ה' אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את ה' וגם את ישראל לא אשלח:

שמות רבה, פרשת שמות פרשה א- היום "אשר לא ידע את יוסף", למחר הוא עתיד לומר "לא ידעתי את ה'"

כל הכופר בטובתו של חברו, לבסוף כופר בטובתו של הקב"ה". (מדרש הגדול ח', הובא בתורה שלימה על שמות ה/ב, בעריכת הרב כשר)

מסכת סנהדרין צ"ד עמוד א'- ביקש הקב"ה לעשות חזקיהו משיח וסנחריב גוג ומגוג אמרה מדת הדין לפני הקב"ה רבש"ע ומה דוד מלך ישראל שאמר כמה שירות ותשבחות לפניך לא עשיתו משיח חזקיהו שעשית לו כל הנסים הללו ולא אמר שירה לפניך תעשהו משיח.

D. Epilogue

R' Uri Melamed-"It is not the smoke of the barbecue, not the plastic hammer made in China, not the global Bible quiz for Jewish youth led by Avshalom Kur - how it does not grow old-not 180 families huddled at a BBQ on a piece of grass near the Golani Junction.

This is not a CAR with three flags, as the 4th was taken by the wind to an unknown location, not the song parade of Yair Rosenblum, not flying over the Air Force Museum...Not the fire-ceremony... not the President's House giving the outstanding soldier award to a new immigrant from Argentina whose sister just participates in the Bible quiz, not a cooler full of Kabab, Pargiyot, sausages, wings and of course steaks for the main dish...

Well, it is too. But Independence Day is mainly what the prophet Amos says here [Chapter 9]:" A time is coming —declares the LORD— When the plowman shall meet the reaper, And the treader of grapes Him who holds the [bag of] seed; When the mountains shall drip wine And all the hills shall wave [with grain]. I will restore My people Israel. They shall rebuild ruined cities and inhabit them; They shall plant vineyards and drink their wine; They shall till gardens and eat their fruits. And I will plant them upon their soil, Nevermore to be uprooted From the soil I have given them —said the LORD your God.

הרב אורי מלמד: "זה לא עשן המנגלים, לא פטישי הפלסטיק תוצרת סין, לא חידון התני"ך העולמי לנוער יהודי בהנחיית אבשלום – איך הוא לא מזדקן – קור, לא 180 משפחות מצטופפות ב'על האש' על חתיכת דשא ליד צומת גולני

זה לא רכב עם דגלים בשלושה חלונות כי את הרביעי לקחה הרוח לך תדע לאן, לא מצעד שירי יאיר רוזנבלום, לא המטס מעל מוזיאון חיל האוויר... זה לא טקס הדלקת המשואות, לא בית הנשיא מעניק את אות החייל המצטיין לעולה חדש מארגנטינה שאחותו בדיוק משתתפת בחידון, לא צידנית מלאה בקבבים, פרגיות, נקניקיות, כנפיים וכמובן סטייקים לעיקרית, ...

טוב, זה גם. אבל יום העצמאות הוא בעיקר מה שהנביא עמוס אומר כאן

הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם ה' וְנִגַּשׁ חֹרֵשׁ בְּקֹצֵר, וְדָרָה עֹנְבִים בְּמוֹשֵׁק הַזֶּרַע, וְהָטִיפוּ הַהָרִים עֶסֶס וְכָל הַגְּבְעוֹת תִּתְמוֹגְגְנָה. וְשָׁבְתִי אֶת שְׁבוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל, וּבָנוּ עָרִים נְשֹׁמוֹת, וַיָּשְׁבוּ וַיִּטְעוּ כְרָמִים, וְשָׁתוּ אֶת יַיִן וְעָשׂוּ גִּזְוֹת וְאָכְלוּ אֶת פְּרִיָהֶם. וַיִּטְעֹתֶימָה עַל אֲדָמָתָם וְלֹא יִנְתָּשׁוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם, אָמַר ה' אֱלֹהֵיךָ."